

21. 9. 2016

ID: 103173

Nekalá soutěž

Jednáním proti dobrým mravům soutěže a tedy jednáním nekalosoutěžním, proti němuž se dotčený má právo bránit, může být i užití zapsané ochranné známky. Vzhledem k tomu, že národní známkové právo vychází ze směrnic Evropské unie a že na stejných principech je založeno i nařízení Rady (ES) č. 207/2009, o ochranné známce Společenství, lze tento závěr plně aplikovat i na ochrannou známku Společenství.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 23 Cdo 3415/2014, ze dne 26.4.2016)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně České agentury na podporu obchodu, se sídlem v P., zastoupené Mgr. D.R., advokátem, se sídlem v L.n.L., proti žalovaným 1. J. K., a 2. CzechTrade Internet s.r.o., se sídlem v P., obou zastoupených JUDr. E.P., advokátem, se sídlem v H.K., o ochranu proti nekalé soutěži, ochranu názvu a dobré pověsti právnické osoby a ochranu práv z průmyslového vlastnictví, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 Cm 85/2011, o dovolání žalovaných proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 25. března 2014, č. j. 3 Cmo 304/2013-122, tak, že dovolání zamítl.

Z odůvodnění:

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 15. května 2013, č. j. 41 Cm 85/2011-88, žalovaným uložil, aby společně a nerozdílně učinili a zaslali provozovateli sítě Facebook v elektronické podobě a doporučenou poštou podání, kterým bude vzato zpět v plném rozsahu dřívější oznámení žalovaného směřující k deaktivaci profilu žalobkyně v síti Facebook, spolu s výzvou adresovanou provozovateli sítě Facebook k bezodkladnému obnovení profilu žalobkyně v síti Facebook v původním rozsahu. Žalovaným dále společně a nerozdílně uložil, aby ve stejné lhůtě vyrozuměli žalobkyni a doložili jí, že vyzvali provozovatele sítě Facebook k obnovení profilu žalobkyně v síti Facebook (výrok pod bodem I). Dále zamítl žalobu s návrhem, aby žalovaní byli uznáni povinnými společně a nerozdílně zdržet se na příště veškerého jednání majícího za následek deaktivaci profilu žalobkyně v síti Facebook nebo jinak bránícího žalobkyni v užívání profilu v síti Facebook (výrok pod bodem II). Ve výroku pod bodem III uložil žalovaným, aby společně a nerozdílně zaslali žalobkyni doporučeným dopisem písemnou omluvu za účelem jejího zveřejnění na webových stránkách žalobkyně ve specifikovaném znění. Ve výroku pod bodem IV žalovaným uložil, aby společně a nerozdílně zaplatili žalobkyně přiměřené zadostiučinění v penězích ve výši 100 000 Kč. Dále zamítl žalobu s návrhem, aby žalovaní byli uznáni povinnými společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni na náhradě škody částku 1 350,28 USD s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % p.a. z částky 1 350,28 USD ode dne podání žaloby do zaplacení a částku 11 700 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % p.a. z částky 11 700 Kč od podání žaloby do zaplacení (výrok pod bodem V), a rozhodl o náhradě nákladů řízení (výrok pod bodem VI).

Soud prvního stupně zjistil, že žalobkyně byla zřízena rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu ze dne 17. dubna 1997, s účinností od 1. května 1997, jako příspěvková organizace Česká agentura na podporu obchodu, ve zkrácené podobě název CzechTrade. Posláním této organizace je poskytování informačních, poradenských a podpůrných služeb zaměřených na zlepšování výsledků zahraničního obchodu České republiky a exportních aktivit českých podnikatelů v zahraničí.

Druhá žalovaná byla do obchodního rejstříku zapsána dne 27. září 2004, jediným jednatelem od založení společnosti je první žalovaný. Předmětem podnikání je reklamní činnost a marketing,

zpracování dat, služby databank, správa sítí.

Žalobkyně si na jaře roku 2010 v souvislosti se svou činností prostřednictvím registrace na webové stránce www.facebook.com/CzechTrade založila profil v síti Facebook. Na základě profilu zřízeného na jména J. K. – bylo zasláno provozovateli Facebooku formou vyplnění příslušného formuláře oznámení, že žalobkyně prostřednictvím svého profilu užitím slovního spojení CzechTrade porušuje práva druhé žalované k ochranným známkám Společenství. Žalobkyni byl dne 15. března 2011 z důvodu porušování ochranných známek druhé žalované deaktivován a odstraněn její profil.

Žalobkyně je vlastníkem řady národních ochranných známek obsahujících slovní spojení CzechTrade, mimo jiné slovní ochranné známky CzechTrade č. 298226 s právem přednosti 17. března 2005, zapsané dne 26. května 2008 pro třídy výrobků 35, 39 a 41. Nejstarší kombinovaná ochranná známka žalobkyně CzechTrade má právo přednosti od 20. listopadu 1997. Žalobkyně je rovněž majitelkou mezinárodní kombinované ochranné známky CzechTrade č. 773097 s právem přednosti 2. října 2001, platné mj. v řadě zemí Evropy.

Druhá žalovaná je vlastníkem kombinované ochranné známky Společenství CzechTrade č. 4311981, obsahující vyobrazení státní vlajky České republiky, zapsané dne 24. července 2009 s právem přednosti od 24. března 2005, a slovní ochranné známky Společenství CzechTrade č. 8447955, zapsané dne 10. února 2010 s právem přednosti od 25. srpna 2009, zapsané pro třídu výrobků a služeb 9, 38 a 42.

Soud prvního stupně dále zjistil, že Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 28. ledna 2008, č. j. 3 Cmo 259/2007-441, které nabylo právní moci dne 30. května 2008, ve sporu mezi žalobkyní Českou agenturou na podporu obchodu a žalovanou CzechTrade Internet s.r.o. uložil žalované povinnost zdržet se užívání označení CzechTrade jinak než jako součást své obchodní firmy CzechTrade Internet s. r.o. a zaplatit žalobkyni částku 30 000 Kč. Rozsudek byl opřen o závěr o nekalosoutěžní povaze jednání žalované, která zasáhla do označení CzechTrade, které bylo žalobkyni uděleno již ve řízovací listině a bylo jí dlouhodobě užíváno a tak se stalo pro ni příznačné.

Po právní stránce věc posoudil tak, že jednání obou žalovaných bylo nekalosoutěžní a zároveň neoprávněně zasáhlo do pověsti žalobkyně jako právnické osoby. Pasivní legitimace byla dána u obou žalovaných, neboť jejich jednání bylo koordinované. Označení CzechTrade je pro žalobkyni příznačné, chráněné národními i mezinárodními ochrannými známkami včetně slovní ochranné známky s prioritou od 17. března 2005, přičemž ve všech případech jsou tyto známky starší než ochranné známky Společenství druhé žalované. Soud prvního stupně dále odkázal na článek 111 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 207/2009, o ochranné známce Společenství, týkající se staršího práva místního významu. Druhé žalované byly tyto skutečnosti známy, přesto v rozporu s pravomocným rozsudkem dokončila zápis ochranné známky CzechTrade obsahující státní vlajku České republiky (totožnou s logem hodnoceným Vrchním soudem v Praze v uvedeném rozsudku) a podala následně přihlášku slovní ochranné známky Společenství ve znění CzechTrade. Žalovaní své oznámení provozovateli Facebooku činili vědomě s cíle poškodit žalobkyni. Deaktivace a odstranění profilu bylo v přímé příčinné souvislosti s jednáním žalovaných, což žalovaní mohli s ohledem na své znalosti prostředí Facebooku předvídat. Podstatné bylo, že žalovaní vědomě uvedli nepravdivou informaci, že žalobkyně porušuje práva druhé žalované k duševnímu vlastnictví. Toto jednání bylo v rozporu s dobrými mravy soutěže a způsobilo přivodit žalobkyni újmu, zároveň se žalobkyně a druhá žalovaná setkávají ve stejné oblasti trhu (oslovují totožný okruh zájemců).

Soud prvního stupně dále dospěl k závěru, že žalovaní vědomým sdělením nepravdivých informací třetí osobě poškodili dobrou pověst neboli goodwill žalobkyně jako právnické osoby. Žalovaní ani nevyvrátili dobrou pověst žalobkyně (k důkazu předložili pouze jeden časopisový článek, který byl

uveřejněn více než rok po předmětném zásahu), která se předpokládá.

Přiznané přiměřené zadostiučinění v penězích odůvodnil tím, že jednání žalovaných bylo záměrné a žalobkyni jím bylo znemožněno komunikovat s veřejností, stávajícími i potenciálními klienty.

K odvolání žalovaných Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 25. března 2014, č. j. 3 Cmo 304/2013-122, potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve výročí pod body I a IV, ve výroku pod bodem III pak opravil zřejmou chybu v psaní a v části, ve které byl pod tímto bodem výroku přiznán nárok zveřejnit omluvu žalovaných na webových stránkách žalobkyně, jej změnil tak, že se v tomto rozsahu žaloba zamítá, ve zbytku v tomto výroku rozsudek soudu prvního stupně potvrdil. Zároveň rozhodl o náhradě nákladů řízení včetně řízení odvolacího.

Odvolací soud považoval skutkový stav za dostatečně zjištěný. Kromě nároku na zveřejnění omluvy se ztotožnil i s právním posouzením věci soudem prvního stupně.

Odvolací soud s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) ze dne 23. října 2003, sp. zn. 29 Odo 106/2001, uvedl, že jednání obou žalovaných bylo vedeno soutěžním záměrem. Byť k tomu první žalovaný použil svůj soukromý profil na síti, zároveň jednal ve prospěch druhé žalované, jejímž je jednatelem. Předmětné jednání je tedy třeba přičítat oběma žalovaným. Odebrání možnosti užívat profil na Facebooku je nepochybně jednáním způsobilým přivodit žalobkyni újmu. Jednání žalovaných bylo i v rozporu s dobrými mravy soutěže. Odvolací soud poukázal na to, že druhá žalovaná nerespektovala rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 28. ledna 2008, č. j. 3 Cmo 259/2007-442 (když dovolání proti tomuto rozsudku bylo rozsudkem Nejvyššího soudu České republiky ze dne 28. dubna 2011, č. j. 23 Cdo 4384/2008-593, na jedné straně odmítnuto, na druhé straně zamítnuto), a připomněl, že užití zapsané ochranné známky může být jednáním v rozporu s dobrými mravy soutěže. Argumentaci rozhodnutí soudů v exekučním řízení považoval za nerozhodnou. Odvolací soud rovněž poukázal na úpravu nekalé soutěže a ochrany obchodního jména na mezinárodní úrovni (na Pařížskou unijní úmluvu).

Žalovaní podle odvolacího soudu pominuli starší práva žalobkyně jak k označení, které jí bylo uděleno již zřizovací listinou, tak i z jejích ochranných známek. Z důvodu existence starších práv žalobkyně nezasahovala do práv k ochranným známkám Společenství druhé žalované, přitom platí, že užití předmětného označení CzechTrade druhou žalovanou je protiprávním jednáním. Jednání žalovaných má i rys zneužití práva.

Ohledně přiznání přiměřeného zadostiučinění v peněžité formě odkázal na rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 15. června 2005, sp. zn. 32 Odo 1318/2004, ze dne 23. října 2008, sp. zn. 32 Cdo 4661/2007, a ze dne 18. září 2002, sp. zn. 29 Odo 652/2001.

Zveřejnění omluvy na webových stránkách žalobkyně považoval odvolací soud za vybočující z přiměřenosti zadostiučinění.

Odvolací soud vzhledem ke svým závěrům považoval za nadbytečné zabývat se žalobkyní uplatněnými nároky z dalších právních titulů, neboť takové posouzení by již nemohlo na závěrech, jež odvolací soud přijal z hlediska ochrany proti jednání nekalé soutěže žalovaných podle § 44 odst. 1 a § 53 obch. zák. nic změnit.

Proti rozsudku odvolacího soudu podali žalovaní dovolání, jehož přípustnost opírají o § 237 o. s. ř., když napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného práva, která v rozhodnutí dovolacího soudu nebyla vyřešena. Dovolatelé mají za to, že rozsudek odvolacího soudu stojí na nesprávném právním posouzení věci.

Jako první otázku hmotného práva předkládají otázku „jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže při vlastnictví ochranných známek Společenství“.

V rámci argumentace k této otázce dovolatelé zdůrazňují, že druhá žalovaná je vlastníkem ochranných známek Společenství, přitom Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (dále jen „Úřad“) nemůže být zapsána ochranná známka, která by byla v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy. Úřad známky druhé žalované zapsal a ponechal zapsané, přestože se žalobkyně snažila zamezit jejich zápisu či dosáhnout následného prohlášení neplatnosti, a to i argumentací rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 28. ledna 2008, č. j. 3 Cmo 259/2007-442, který nabyl právní moci dne 30. května 2008. Žalovaní se na provozovatele sítě Facebook obrátili až poté, kdy Úřad neshledal na straně druhé žalované zlou víru ani jinou překážku pro výkon práv vyplývajících z vlastnictví ochranných známek Společenství. Žalovaní tedy vycházeli z právního názoru Úřadu, nadto provedení blokace bylo čistě rozhodnutím provozovatele sítě Facebook. Jejich jednání proto nemohlo naplnit generální klauzuli nekalé soutěže.

Jako další žalovaní předkládají otázku „jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže při upozornění provozovatele sociální sítě, v daném případě Facebooku, na potenciální kolizi profilu jiného uživatele s právy z průmyslového vlastnictví; předvídatelnost rozhodnutí provozovatele sociální sítě, v daném případě Facebooku, o kolizi profilu jiného uživatele s právy z průmyslového vlastnictví a předvídatelnost opatření učiněných provozovatelem sociální sítě“.

Dovolatelé argumentují tím, že označení profilu jako potenciálně závadného samo o sobě nemá za následek jeho deaktivaci. Provozovatel sítě Facebook jednotlivá oznámení posuzuje a nezávisle na oznamovateli hodnotí závadnost obsahu konkrétního profilu a sám se nezávisle rozhodne, zda a případně jaká opatření učiní. Příslušný formulář neposkytuje oznamovateli prostor pro hodnotící tvrzení, ale umožňuje pouze označit vlastníka práva, potenciálně dotčená práva a potenciálně závadný profil. Na zřízení a vedení profilu na síti Facebook není právní nárok. Na Facebooku nejsou publikována pravidla o postupu provozovatele po označení profilu jako závadného, ani se nejedná o automatický proces.

Jako třetí otázku dovolatelé předložili otázku „ochrany staršího práva plynoucího z tzv. zkráceného názvu odlišného od úplného názvu právnické osoby a vztah tzv. zkráceného názvu k ochranným známkám Společenství; ochrany staršího práva plynoucího z ochranných známek v odlišném znění a zapsaných pro odlišné třídy výrobků a služeb ve vztahu k ochranným známkám Společenství“.

Podle dovolatelů není slovní spojení CzechTrade plným názvem žalobkyně. Každá právnická osoba může obecně mít jen jeden název, institut zkráceného názvu není upraven. Ochrana zkráceného názvu CzechTrade tak byla nad rámec zákona. Ochranné známky žalobkyně obsahující slovní spojení CzechTrade mají prioritu až od 17. března 2005, tj. až po založení a vzniku druhé žalované. Ochranné známky žalobkyně nejsou zapsané pro třídy výrobků a služeb, které by ji opravňovaly k užívání slovního spojení CzechTrade pro stejné třídy, pro které má ochranné známky zapsané druhá žalovaná. Nelze proto usuzovat, že žalobkyni náleží starší právo k označení CzechTrade vzniklé na základě její zřizovací listiny či z jejích starších ochranných známek. Žalovaní tedy nepominuli starší práva žalobkyně a neposkytli provozovateli síti Facebook nepravdivé informace.

Jako poslední otázku (která, jako jediná z předložených otázek, má být dovolacím soudem rozhodována rozdílně) dovolatelka předkládá otázku hmotného a procesního práva „existence nároku na přiměřené zadostiučinění v peněžité formě a přiměřenost částky požadované jako přiměřené zadostiučinění; unesení břemene tvrzení a břemene důkazního v souvislosti s uplatňovaným nárokem na satisfakci v peněžité formě, a to včetně konkrétní výše tohoto nároku, a předpoklady pro rozhodnutí soudu o tomto nároku“.

Dle názoru dovolatelů nebyly naplněny podmínky pro přiznání peněžité satisfakce. Profil žalobkyně byl deaktivován záhy po založení. Žalobkyně netvrdila ani neprokazovala, že by byl navštěvován širší veřejností. Profil žalobkyně měl registrován jen cca 10 tzv. přátel, z nichž významnou část tvořili zaměstnanci žalobkyně. Po deaktivaci profilu nebylo překážek, aby si žalobkyně zřídila nový profil pod svým úplným názvem či jeho anglickým překladem.

Adresátem oznámení byl jen provozovatel sítě Facebook. Z jeho strany ani ze strany dovolatelů nebyly veřejnosti sdělovány žádné negativní údaje o žalobkyni.

Jestliže by bylo na místě přiznat satisfakci v penězích, je plnění ve výši 100 000 Kč příliš vysoké, zejména s přihlédnutím k tomu, že druhý žalovaný vycházel z rozhodnutí Úřadu.

Dovolatelé v této souvislosti odkázali na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 5. května 2006, sp. zn. 32 Odo 511/2006, podle něhož zákon upřednostňuje při nápravě nekalosoutěžního jednání nemateriální satisfakci, avšak pro zcela specifické a výjimečné případy umožňuje zadostiučinění i ve formě peněžní, přičemž soud musí mít k dispozici dostatek tvrzených a prokázaných skutečností, vymezujících určité hranice, z nichž soud při svých úvahách (o nároku na zadostiučinění) vychází a to nejen z pohledu maximální či minimální možnosti peněžní reparace vzniklé nemateriální újmy.

Žalobkyně se ve vyjádření k dovolání ztotožnila s rozsudkem odvolacího soudu, zpochybnila některé argumenty dovolatelů a navrhla odmítnutí či zamítnutí dovolání.

Nejvyšší soud jakožto soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) dovolání projednal a rozhodl o něm podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. prosince 2013 (článek II bod 2 zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony) – dále opět jen „o. s. ř.“.

Nejvyšší soud po zjištění, že dovolání bylo podáno v zákonné lhůtě (§ 240 odst. 1 o. s. ř.) oprávněnou osobou řádně zastoupenou advokátem, jímž bylo dovolání též sepsáno (§ 241 odst. 1, 4 o. s. ř.), nejprve posuzoval, zda je dovolání přípustné.

Podle § 237 o. s. ř., není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

První otázka předložená žalovanými, která by se dle obsahu podání dala přesněji formulovat jako otázka, zda užití ochranné známky Společenství může být jednáním rozporným s dobrými mravy soutěže, přípustnost dovolání nevyvolává, neboť rozhodnutí odvolacího soudu je v souladu s konstantní rozhodovací praxí odvolacího soudu.

Je ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího soudu, že jednáním proti dobrým mravům soutěže a tedy jednáním nekalosoutěžním, proti němuž se dotčený má právo bránit, může být i užití zapsané ochranné známky (srov. usnesení ze dne 25. května 2004, sp. zn. 29 Odo 455/2003, rozsudek ze dne 30. května 2012, sp. zn. 23 Cdo 4948/2010, rozsudek ze dne 29. června 2015, sp. zn. 23 Cdo 7/2013). Vzhledem k tomu, že národní známkové právo vychází ze směrnic Evropské unie (srov. první směrnici Rady č. 89/104/EHS, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách; aktuální směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2008/95/ES, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách) a že na stejných principech je založeno i nařízení

Rady (ES) č. 207/2009, o ochranné známce Společenství [potažmo nařízení Rady (ES) č. 40/94, o ochranné známce Společenství], lze tento závěr plně aplikovat i na ochrannou známku Společenství.

Další otázka by se dle obsahu podání dala přesněji formulovat jako otázka, zda lze za jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže považovat upozornění provozovatele sociální sítě, v daném případě Facebooku, na potenciální kolizi profilu jiného uživatele s právy z průmyslového vlastnictví, a to s ohledem na předvídatelnost rozhodnutí provozovatele sociální sítě, v daném případě Facebooku, o kolizi profilu jiného uživatele s právy z průmyslového vlastnictví a předvídatelnost opatření učiněných provozovatelem sociální sítě.

Tuto otázku Nejvyšší soud doposud neřešil, proto tato otázka zakládá přípustnost dovolání. Dovolání však není důvodné.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodník zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obch. zák.“), je nekalou soutěží jednání v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům. Nekalá soutěž se zakazuje.

Podle § 47 obch. zák. vyvolání nebezpečí záměny je:

- a) užití firmy nebo názvu osoby nebo zvláštního označení podniku užívaného již po právu jiným soutěžitelem,
 - b) užití zvláštních označení podniku nebo zvláštních označení či úpravy výrobků, výkonů anebo obchodních materiálů podniku, které v zákaznických kruzích platí pro určitý podnik nebo závod za příznačné (např. i označení obalů, tiskopisů, katalogů, reklamních prostředků),
 - c) napodobení cizích výrobků, jejich obalů nebo výkonů, ledaže by šlo o napodobení v prvcích, které jsou již z povahy výrobku funkčně, technicky nebo esteticky předurčeny, a napodobitel učinil veškerá opatření, která od něho lze požadovat, aby nebezpečí záměny vyloučil nebo alespoň podstatně omezil,
- pokud jsou tato jednání způsobilá vyvolat nebezpečí záměny nebo klamnou představu o spojení s podnikem, firmou, zvláštním označením nebo výrobky anebo výkony jiného soutěžitele.

Podle § 53 obch. zák. osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena, mohou se proti rušiteli domáhat, aby se tohoto jednání zdržel a odstranil závadný stav. Dále mohou požadovat přiměřené zadostiučinění, které může být poskytnuto i v penězích, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.

Dovolací soud se ztotožňuje s právním posouzením odvolacího soudu. Pro posouzení věci je podstatné, že druhá žalovaná měla pravomocným rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 28. ledna 2008, č. j. 3 Cmo 259/2007-442, zakázáno užívat označení CzechTrade jinak, než jako součást své obchodní firmy CzechTrade Internet s.r.o. Prvnímu žalovanému, který s druhou žalovanou své jednání koordinoval a naplňoval jím její zájmy, byl tento zákaz znám. Vzhledem k tomu, že i užití zapsané ochranné známky může být nekalou soutěží, nemohla tento zákaz zvrátit ani registrace tohoto označení jako ochranné známky Společenství. V této souvislosti je třeba poukázat i na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. září 2014, č. j. 21 Cdo 2660/2013-263, v exekuční věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 49 EXE 1537/2010, v níž se žalobkyně domáhala nařízení exekuce podle shora uvedeného rozsudku Vrchního soudu v Praze. V tomto usnesení Nejvyšší soud dovodil, že byla-li povinnému vykonatelným rozsudkem českého soudu uložena povinnost zdržet se užívání označení CzechTrade Internet s.r.o., je důvodem pro zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. jen zjištění exekučního soudu, že povinný tuto povinnost neporušuje, a nikoliv okolnost, že po vydání tohoto exekučního titulu byly v jeho prospěch zapsány Úřadem pro harmonizaci vnitřního trhu (OHIM) ochranné známky (takže se stal vlastníkem kombinované ochranné známky Společenství obsahující slovní spojení CzechTrade a slovní ochranné známky Společenství CzechTrade, v obou případech pro třídy výrobků a služeb odpovídající optimalizované

databázi podnikatelů na síti Internet a souvisejícím službám), kterou se soud může zabývat jen v řízení nalézacím.

Při vědomí tohoto zákazu žalovaní sdělili třetí osobě, která měla možnost bránit užívání tohoto označení žalobkyni na významném komunikačním kanálu na internetu (provozovateli sítě Facebook), že je žalobkyni potenciálně narušováno právo druhé žalované z duševního vlastnictví – ochranných známek Společenství, které obsahovaly slovní spojení CzechTrade. Tímto jednáním druhá žalovaná s pomocí prvního žalovaného vědomě porušila povinnost jí uloženou pravomocným rozsudkem, neboť užila označení CzechTrade jinak, než jako součást své obchodní firmy CzechTrade Internet s.r.o.

Předvídatelnost rozhodnutí a opatření provozovatele Facebooku v posuzované věci nehraje roli, neboť popsané jednání samo o sobě bylo parazitní, zlehčující i zabraňovací ve vztahu k žalobkyni, zároveň bylo i klamavé ve vztahu k provozovateli sítě Facebook, když vůči němu druhá žalovaná zamlčela existenci jí uloženého pravomocného zákazu užívat předmětné označení jinak, než jako součást své obchodní firmy CzechTrade Internet s. r. o. Je zřejmé, že oznámení učiněné žalovanými vůči provozovateli Facebooku objektivně směřovalo právě k zabránění (či alespoň ztížení) využívání označení CzechTrade žalobkyni – i z tohoto důvodu znalost rozhodovacích procesů provozovatele Facebooku nemá význam. Rozhodnutí odvolacího soudu je proto správné.

Třetí otázka formulovaná žalovanými jako otázka „ochrany staršího práva plynoucího z tzv. zkráceného názvu odlišného od úplného názvu právnické osoby a vztah tzv. zkráceného názvu k ochranným známkám Společenství; ochrany staršího práva plynoucího z ochranných známek v odlišném znění a zapsaných pro odlišné třídy výrobků a služeb ve vztahu k ochranným známkám Společenství“, ať už by byla vzhledem k obsahu podání jakkoli přesněji přeformulovaná, nezakládá přípustnost dovolání, neboť rozsudek odvolacího soudu by obstál i bez jejího řešení.

Ve své argumentaci žalovaní zpochybňují možnost ochrany zkráceného názvu žalobkyně jako názvu právnické osoby a ochranu označení CzechTrade na základě staršího práva k označení vzniklého ze starších ochranných známek žalobkyně. Ze zjištěného skutkového stavu vyplývá (srov. stranu 5 rozsudku soudu prvního stupně), že žalobkyně běžně užívá označení CzechTrade jako (jí uděleného) zkráceného názvu již od roku 1997, přičemž se pro její činnost stalo příznačným. Jedná se tedy o označení podléhající neformální nekalosoutěžní ochraně, a to dokonce podle pojmenované skutkové podstaty podle § 47 písm. b) obch. zák.

Ohledně poslední otázky položené žalovanými ve znění „existence nároku na přiměřené zadostiučinění v peněžité formě a přiměřenost částky požadované jako přiměřené zadostiučinění; unesení břemene tvrzení a břemene důkazního v souvislosti s uplatňovaným nárokem na satisfakci v peněžité formě, a to včetně konkrétní výše tohoto nároku, a předpoklady pro rozhodnutí soudu o tomto nároku“, žalovaní spatřují splnění předpokladů přípustnosti dovolání (§ 241a odst. 2 o. s. ř.) v tom, že je tato otázka dovolacím soudem rozhodována rozdílně.

Podle § 241b odst. 3 první věty o. s. ř. dovolání, které neobsahuje údaje o tom, v jakém rozsahu se rozhodnutí odvolacího soudu napadá, v čem dovolatel spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání (§ 237 až 238a) nebo které neobsahuje vymezení důvodu dovolání, může být o tyto náležitosti doplněno jen po dobu trvání lhůty k dovolání.

Požadavek, aby dovolatel v dovolání uvedl, v čem spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání, je podle § 241a odst. 2 o. s. ř. obligatorní náležitostí dovolání. Může-li být dovolání přípustné jen podle § 237 o. s. ř., je dovolatel povinen v dovolání vymežit, které z tam uvedených hledisek považuje za splněné, přičemž k projednání dovolání nepostačuje pouhá citace textu ustanovení § 237 o. s. ř.

Má-li být dovolání přípustné podle ustanovení § 237 o. s. ř. proto, že napadené rozhodnutí závisí na řešení otázky hmotného nebo procesního práva, která je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, musí být z obsahu dovolání patrné, která rozhodnutí dovolacího soudu tuto otázku řeší rozdílně.

Tomuto požadavku dovolatelé ohledně této otázky v dovolání nedostáli, a tudíž ohledně této otázky nelze v dovolacím řízení pokračovat.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší soud dovolání žalovaných podle § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělků \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ochrana spotřebitele \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovněprávní vztah \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určení otcovství \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Jméno v obchodní firmě právnické osoby](#)
- [Dokazování](#)
- [Bolestné](#)
- [Blankosměnka](#)
- [Nájem](#)